εἰδικὸν χαρακτῆρα της, καθὼς ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἰδιοτροπίαν της γνωρίζεται. Μετωνομάσθη δὲ Ἐθνικῶς ἡ εἰδικὴ αὐτὴ τῶν Ἀθηναίων Διάλεκτος, Ἰωνικὴ, κατὰ τὴν ἣν προσέλαβε πολιτικῶς ἐπωνυμίαν τὸ Ἔθνος ἀπὸ τοῦ Ἴωνος. Ὅθεν δύω αἱ πρώτιςαι καὶ κυριώτεραι Διάλεκτοι τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἀναγνωρίζονται, ἡ Δωρικὴ, ἥτις ὁμοία ἦν τῇ Αἰολικῇ, καὶ ἡ Ἰωνικὴ, ἥτις ἦν ἡ ἀρχαία Ἀττική.

§ μγ. Μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ Ἴωνος ἐξαγαγόντος λαὸν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀπὸ τὰς πέριξ χώρας τῆς Ἀττικῆς, καὶ Πελοποννήσου, καὶ εἰς τὰς χαριεςάτας ἀκτὰς τῆς μικρᾶς Ἀσίας μετοικήσαντος, συνεστήθη ἐκεῖ ἡ δωδεκάπολις τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, ἥτις διὰ τῆς αὐτῆς Ἐθνικῆς προσωνυμίας εἰς ἓν πολιτικὸν συμπεριληφθεῖσα σύςημα, Ἰωνία ἐπωνομάσθη, ὡς ἱςορεῖ ὁ Ἡρόδοτος, καὶ ἐν τοῖς μεταγενεςέροις ὁ Στράβων. Ἡ Διάλεκτος δὲ τῶν πρώτων ἐκείνων ἀποίκων τῆς Ἰωνίας, συμμιγεῖσα μὲ τὴν Διάλεκτον τῶν Αἰολέων, τῶν ὁποίων πολλὰ πλήθη συμμετοικήσαντα εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν ἑνώθησαν μὲ τοὺς ἀποίκους τῆς Ἀττικῆς Ἴωνας, μετέβαλεν ἐν μέρει τὸν πρῶτον της χαρακτῆρα, ὥςε εἰδικῶς ἀνεφάνη κατὰ νεωτέραν μορφὴν τῆς Ἀττικῆς διαφέρουσα, καὶ ἰδιαζόντως Ἰωνικὴ ἐπεκλήθη. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς ἱςορεῖ ὁ Ἡρόδοτος (βιβ. α. § 143.) καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες μὴ θέλοντες τουλοιποῦ νὰ λέγωνται Ἴωνες, ἐπανέλαβον τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν Ἐθνικὴν ἐπωνυμίαν. Διὸ καὶ ἡ εἰδικὴ των Διάλεκτος διακριθεῖσα ἀπὸ τὴν Ἰωνικὴν, Ἀττικὴ, ὡς καὶ ἔκπαλαι, ἐπωνομάσθη, καὶ ἐθνικῶς ἐπεκράτησε.

§ μδ. Τοιαύτη λοιπὸν εἶναι ἡ τῶν τεσσάρων ἀρχαϊκῶν Διαλέκτων τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ὡς οἷόν τε, ἀκριβὴς γενεαλογία, ἡ ὁποία καὶ ἱςορικῶς καὶ φιλολογικῶς ἀποδεικνύεται. Αὐτὴν καὶ ὁ Ἡρόδοτος ἐξ ὅσων ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν ἱςορικῶς τὴν καθομολογεῖ, καὶ ὁ Στράβων (βιβ. η. 333.) σαφέςατα